

הישיבה ה-55 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון טו' כסלו תשע"ח (3.12.2017)
לזכרו של חבר מועצת העיר מיכאל (מיקי) חג'בי ז"ל

עירונית אריאל

הישיבה ה-55 (שלא מן המניין) של מועצת העירוניה

מיום ראשון, טו' כסלו תשע"ח (04.06.17)

נוכחים :

מר אליהו שבירו	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- מ"מ ראש העיר
מר פבל פולב	- סגן ראש העיר
מר יבגני יעקובוב	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
גב' ורד טוויל	- חברת מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר אריק דושי	- חבר מועצת העיר
מר זאב רז	- חבר מועצת העיר

חסרים :

מר גלב רבינוביץ	- משנה לראש העיר
גב' שירה דקל-כץ	- סגנית ראש העיר
גב' דריה מיולבאום	- חברת מועצת העיר

משתתפים :

מר אבי עזר	- מנכ"ל העירוניה
עו"ד דוד זיו	- יועץ משפטי
מר אריה ברסקי	- מבקר העירוניה

מר אליהו שבירו-ראה"ע: אני פותח את ישיבת המועצה המיוחדת לזכרו של מיכאל (מיקי) חגיבי, שהלך לעולמו בטרם עת, בהיותו חבר מועצת העיר. אנחנו נפתח את הישיבה בדקה דומיה.

• דקה דומיה *

מר אליהו שבירו-ראה"ע: חברי מועצת העיר שנמצאים כאן, נוכחים: אלי, יחיאל, פבל, אריק, לודה, זאב, מקס, יוסי ויבגני. היום הזה הוא יום לא פשוט לכולנו. אני רוצה לפתוח ולקרוא מכאן למשפחת חגיבי היקרה. לאבא, לאחיות, לדליה, לאיתי, לנדב ולבראל שנמצאים כאן איתנו. היום הזה לא פשוט. לי אני יכול להגיד שהיום הזה לא פשוט שבעתיים, כי כשמיקי הלך לעולמו, אני לא הייתי כאן בארץ. לפני שאומר את דברי, אגיד איך ילך סדר היום. אנחנו רוצים לכבד את מיקי ולכן יפתחו וידברו חברי המועצה. לאחר מכן תהיה מצגת על מיקי ולאחריה נאפשר לבני המשפחה, לחברים ולכל מי שרוצה לדבר, לקום, להגיע ולומר את מה שיש לו להגיד. אני מעריך שלכל אחד יש הרבה מאוד מה להגיד, כי מיקי היה איש אהוב כאן בקהילה. אמרתי קודם, שלי זה קשה כי אני לא הייתי כאן כשמיקי נפטר, אבל זכיתי ביום חמישי, יום לפני שטסתי לחו"ל, להגיע למיקי, להפרד ממנו ולהגיד לו עד כמה אנחנו אוהבים אותו. אני מדבר לצערי גם מניסיון. אני רוצה לפתוח ולומר כמה מילים לגבי המשפחה. אני יכול להגיד לכם שאתם גיבורים גדולים. ההתמודדות היום יומית, שעה שעה, דקה דקה, שנייה שנייה, היא התמודדות מאוד קשה. יש עוד אנשים בחדר שמכירים את זה מקרוב ואנחנו יודעים בדיוק מה אתם עברתם. אנחנו יכולים רק להעריך עד כמה הוא סבל, כי אנחנו בעצם לא היינו במצב שלו. אומרים לפעמים שהמחלה הכריעה את האדם. אני יכול להגיד לכם שהמחלה לא מכריעה אף אחד, ביחוד לא אנשים כמו מיקי שהיה לוחם אמיתי. נלחם כל הזמן. אמרתי לכם שיש רק אחד שקובע, יש רק אחד שהוא זה שמחליט מתי הדרך נגמרת, זה הקדוש ברוך הוא. לכן היקירים שלנו

נלחמו והיו ממשיכים להלחם כל הזמן, אבל שם למעלה החליטו שבזה נגמרה הדרך.

אנחנו צריכים להתנחם שעכשיו מיקי לא סובל. אנחנו יודעים בדיוק מה הוא עבר, אנחנו יודעים בדיוק איך הוא סבל, לא פיזית, אבל ראינו, היינו שותפים לאורך כל הדרך. מיקי למעלה מ-12 שנה, תרם מזמנו למען הקהילה. היה חבר מועצת העיר 3 קדנציות, היה סגן ראש עיר, היה איש אמת, וחבר לאורך כל הדרך. זה לא משנה אם מיקי היה באופוזיציה או בקואליציה. מיקי תמיד היה חבר. אנחנו בסופו של דבר נמדדים בחברות שלנו, באהבה שלנו אחד לשני. מיקי ידע לעשות את זה ולתת את זה תמיד. אני יכול להגיד לכם שאני הכרתי את מיקי הרבה מאוד שנים, אני מלווה אותו הרבה שנים, ואני אומר עוד פעם, זה בכלל לא משנה באיזה מקום כל אחד מאיתנו היה, החברות שלנו היתה תמיד אמיתית והיחסים בינינו היו תמיד חבריים.

ברשות המשפחה, אני רוצה לספר סיפור שיכול באמת להמחיש עד כמה הדבר הזה היה עמוק. אחרי שאשתי נפטרה, לפני שנה, כחודשיים אחרי, כשראיתי שמיקי לא הגיע לשני ישיבות מועצה רצופות, הרמתי טלפון למיקי ושאלתי את מיקי: איך אתה מרגיש. מיקי אמר: למה אתה שואל, עניתי: אנחנו חברים. לא היית 2 ישיבות מועצה ורציתי לדעת איך אתה מרגיש. אז הוא אמר לי שהכל בסדר. זה היה יום רביעי בשבוע. ביום שישי בבוקר קיבלתי טלפון ממיקי, יש לי צמרמורת. מיקי שאל אותי עוד פעם: למה התקשרת? אמרתי לו: רציתי לשמוע מה שלומך. מיקי אמר לי: אני רוצה להתנצל, שיקרתי לך, לא אמרתי לך את האמת. אני קיבלתי את המחלה.

הוא ניסה הרבה זמן להסתיר, זה רק מראה כמה חזק הוא היה וכמה הוא רצה לשמור את הדברים אצלו. אני יודע גם משיחות איתו, שהוא ניסה להסתיר את זה גם מהמשפחה הקרובה. אני אומר לכם, הוא פשוט היה גיבור אמיתי. פשוט נלחם בצורה בלתי רגילה. כמו שאמרתי קודם, הלך מאיתנו, הוא לא סובל כרגע, אנחנו נתפלל כולנו שהוא מלמעלה ישמור עלינו.

מכאן אני אבקש מחברי המועצה, כל אחד בתורו, להגיד כמה מילים לזכרו של מיקי. לפני שאני מעביר את המיקרופון, אני רוצה להגיד עוד דבר אחד. מיקי

היה למעלה מ-12 שנים חבר מועצה וסגן ראש עיר ואני חושב שאנחנו נצטרך למצוא את הדרך, יחד עם המשפחה, כדי לראות איך אנחנו מנציחים אותו כאן בעיר. אני כבר שוחחתי עם דליה ואני מאמין שנמצא את הדרך כדי לכבד אותו, כפי שבאמת מגיע לו.

מר יחיאל טוהמי : דיברתי על מיקי, הספדתי בבית הקברות, התפללתי

בבית הכנסת, כשאני חושב שהוא כבר לא איתנו, זה מאוד קשה, מאוד קשה. אני מכיר את מיקי המון שנים, לפני הפוליטיקה. אדם מיוחד, איש מיוחד. פוליטיקה היה עוד משהו שבער בו, כי הוא רצה לשנות, היה אכפת לו מאנשים, אכפת לו מתושבים, אבל ההתנהגות שלו לא היתה התנהגות פוליטית, היתה התנהגות של אדם מיוחד, מכובד, אוהב אנשים, גינטלמן אמיתי, נותן עצות טובות, אכפתי, חבר. אין אנשים כמו מיקי ואני לא אומר את זה סתם. אין אנשים כמו מיקי והלוואי שכולנו פה, אם נלך טיפה בדרך שלו, בחשיבה שלו, באהבה שלו, בהבנה שלו, אז נרוויח משהו, נשכיל להבין שהחיים, כמו שאמר ראש העיר, החיים קצרים. אדם הלך בחצי ימיו, ממש באמצע החיים נעלם לנו, נעלם לנו הבן אדם, אין לנו אותו פה היום.

הייתי רוצה שכולנו היום, אני רואה את כולם ואחד אחד אני מכיר פה, שאוהבים את מיקי, אני רואה את ברוך- חבר אמת של מיקי, רואה את האנשים אחד אחד, מציע להשכיל, ללמוד משהו, להתנהל כמוהו, לכבד כמוהו, אז כבר הרווחנו המון.

אני יכול להגיד שאני נפרד ממך מיקי, אח שלי מיקי, חבר שלי, מהטובים שלנו בעיר, אחד האנשים המקסימים שלנו בעיר, אחד האנשים החכמים שלנו בעיר, גינטלמן, אתה מתווכח איתו, יוצא החוצה, הוא יודע להגיד לך מילה טובה. הוא מתווכח ענייני. אף פעם לא לגופו של איש, לא במטרה לפגוע בבן אדם, מהמטרה של מקום נקי. איך לשפר, איך לדבר, איך להבין אחד את השני. איפה יש לנו אנשים כאלו. אני לא מכיר הרבה אנשים כאלה בפוליטיקה. פוליטיקה זה יריבות וזה לגיטימי, היתה בו אנושיות ברמות שקשה להבין את זה. רק מי שמכיר אותו יודע.

הוא היה יוצא החוצה ואומר לי: אני באופוזיציה ואתה בקואליציה, אמרת משהו שעצבן אותי אבל אתה יודע שאני אוהב אותך ואני לא אגיד עליך מילה אחת לא טובה. זו האנושיות שהיתה במימי, זה הערך המוסף שהיה לאיש הזה. אני מצטער, זו גזירה משמים, אני לא יודע להבין את זה. זה נראה לי לא אמיתי, סליחה שאני אומר את זה, זה לא נראה לי מציאותי בכלל שבחור נעלם לנו. היתה לי הזכות לבקר אותו אולי שלושה שבועות- חודש לפני זה. ישבתי אותו ודיברנו. ראיתי את האופטימיות שבו, ראיתי את האמת שבו. עד לרגע האחרון ראיתי בן אדם של אמת. אני יכול להגיד רק דבר אחד לסיום. מימי, אני מצטער שאתה לא איתנו. אני רואה את התמונה, אני רואה אותך כאילו אתה עכשיו לידי. כואב לנו וכואב לנו עוד הרבה זמן. אני לפחות אישית אקח ממך משהו ממה שלימדת אותי, ממה שהסברת לי. תודה לך על התקופה שהיית איתי. תודה.

מר פבל פולב: לצערי לא כל כך הכרתי את מימי הרבה זמן. העיר חיברה אותנו, הפוליטיקה שנכנסנו. המזל שלי היה שאת הפוליטיקה התחלתי מאנשים כמו מימי. הוא הזמין אותנו לשיחה כשרק התחלנו, היינו בתחילת הדרך. הוא שאל אותי אם אני יודע מה אני הולך לעשות, בשביל מה אני פה. הסברתי בשתי מילים מה אני יודע, איך אני רואה את זה, הייתי פוליטיקאי צעיר, הייתי ילד. הוא אמר: בגלל שאתה לא יודע כלום ואתה כל כך נקי, אם תתחיל בדרך נכונה, אתה תבורך ותעשה הרבה דברים טובים בעיר הזאת. הבן אדם שידר כל כך הרבה חיוביות ואושר ואמת, שלא היה ספק לענות לו מילה או שתיים. פשוט הקשבנו, לקחנו מה שהוא אמר וככה המשכנו. לאורך הדרך שלנו יחד במועצה, אף פעם הוא לא נתן להרגיש שאתה לא בן אדם, כי פוליטיקה זו תלבושת, שמתישוהו נגמרת. פוליטיקה זה זמני, אתה לא חי את זה כל החיים. מימי כל הזמן לימד אותנו ודווקא לא בישיבות מועצה, בשיחות לא מוקלטות, לא בשביל שישמעו או יחשבו משהו עליו. איש אמת. הוא אמר הכל מאחורי הקלעים וכל כך האמין בחיים, שאני לא חושב שזה הוגן. אם יש מילים שיכולות לתת איזו שהיא הרגשה או הקלה, יצא לי לאבד אנשים

קרובים בחיים, אני יכול להגיד דבר אחד, הוא מאוד רצה שנחיה טוב, הוא מאוד אהב את העיר הזאת. אני אישית, עם החברים, אעשה הכל שהעיר הזו תהיה כפי שהוא ראה אותה, עיר בשביל אנשים. קודם כל צריך להיות בן אדם, הוא כל הזמן אמר: קודם כל תהיה בן אדם ושאר הדברים יתלבשו עליך. במילים פשוטות כאלה הכל נאמר.

מיקי נשאר איש חזק, איש אוהב, איש אמת. אני לא רוצה לדבר עליו בלשון עבר, הוא יהיה איתנו לפחות בזכרונות שלנו וגם במעשים שנעשה, לפי הדרך שהוא האמין בה. יהי זכרו ברוך.

אריק דושי: אני כתבתי כי קשה לי לאלתר. "מיקי היקר, אהוב ליבי.

כמה קשה לי אחי לדבר עליך בלשון עבר. היית לי חבר, אח ומנטור לחיים. שעות היינו יכולים לשבת ולדבר, הייתי מתייעץ איתך כמעט על הכל, על החיים, על עסקים, פוליטיקה, ותמיד היית נותן לי עצה טובה. הדבר שתמיד היה חשוב לך זה חינוך, מספיק להסתכל על ילדיך ולהבין. נתת להם חינוך לערכים ולכבוד, אתה יכול להיות רגוע שם למעלה, יש לך ילדים מושלמים. אם רק היית רואה את הדאגה שלהם לאמא ולכל המשפחה, עם לכתך, איך הם דאגו לארח את מאות האנשים שהגיעו לנחם ולחלוק לך כבוד אחרון.

מיקי היקר, אחד התכונות שאהבתי אצלך זאת הגינטלמניות. הכל אצלך היה בדרכי נועם. גם אם היו אי הבנות או מחלוקות, תמיד דאגת לכבד ולהיות ענייני. גם אם לא הסכמנו על דברים בישיבות המועצה, היינו יוצאים החוצה, מתחבקים ומתנשקים, כאילו כלום לא היה. כך היה לך עם כולם.

תרמת רבות להתפתחותה של העיר אריאל ויש לך חלק גדול במה שהיא היום. מיקי היקר, אני מבטיח לך להמשיך לפתח את העיר שכל כך אהבת, ואני תמיד אהיה לעזר לדליה, לילדים ולנכדים הקטנים שכל כך אהבת. בקשה אחרונה לי אליך מיקי היקר, שמור עלינו שם למעלה ותהיה אתה מליץ יושר עלינו. תנוח על משכבך בשלום.

מר מקס צ'רנוגלז: לצערי לא הכרתי את מיקי הרבה זמן. יחיאל אמר כל

הזמן שחבל שאתה לא איתנו מיקי. הייתי אומר שזה לא כל כך נכון, כי אני רואה פה את המשפחה הקרובה, את הילדים, את החברים ובכל אחד מכם יש חלק של מיקי, הוא נשאר פה. הוא כאן בכל זאת, אני הולך כנראה לחזור על כמה דברים שנאמרו פה, כי בעצם אין טעם לחפש מילים אחרות לאמת. האמת היא פשוטה, מיקי היה בן אדם ישר, בן אדם של אמת, בן אדם שידע לכבד אנשים אחרים, בן אדם שידע לשמוע ולהקשיב, ידע להתווכח בכבוד וידע לשכנע בדברים שהיה מאמין בהם, שהיה צודק בהם והיה גם יודע להסכים עם אחרים, אם הוא היה יודע שבן אדם אחר צודק. אלה תכונות שכולם מדברים עליהם, אבל זה לא מובן מאליו. להרבה אנשים יש מה ללמוד ממנו, יהי זכרו ברוך.

מר אליהו שבירו-ראה"ע : מצטרף אלינו זאב רז, זו ישיבת המועצה הראשונה שלו, ואני מעריך שאם זה היה ניתן לבחירה, הוא היה מעדיף שלא להיות חבר מועצה ושמיקי ימשיך להיות איתנו, אבל המציאות היא כזו. זאב נכנס ואנחנו בהזדמנות זו נאחל לך בהצלחה.

מר זאב רז : מיקי, ההודעה על מותך הפתיע גם אותנו, הבשורה הרעה על מותך הסבה לנו צער עמוק, באמצעות שורות אלו, הננו באים להביע רגשי השתתפות באבלה של המשפחה. סיעת לב כואבת ונפרדת ממך בצער רב. היית איש נעים הליכות וערכי, איש משפחה ושליח ציבור שעשה רבות למען קהילת אריאל. נזכור אותך תמיד כפי שהיית בימים של פעילות נמרצת, של ישיבות ודיונים סוערים, של קבלת החלטות, של עשייה ותכנון, שהמעשה והאמונה שלובים יחדיו לטובת העיר והתושבים. את תחסר לנו. דליה, איתי, נדב, בראל, והמשפחה, שלא תדעו עוד צער.

גב' לודמילה גוזב : זכיתי שהכרתי את מיקי, זכיתי שהכרתי את משפחתו. אני זוכרת שבזמן הבחירות, דליה את זוכרת, אנחנו היינו משפחה. אנחנו כל הזמן היינו יחד, למדתי הרבה הרבה דברים ממיקי. אני אומרת למשפחה שבלב שלנו, ממש בלב שלנו מיקי

תמיד ישאר.

מר יוסי חן: ברגע כזה באמת קשה למצוא את המילים, אבל כל מה שנאמר פה, אם שמתם לב, זה היה מיקי. כל אחד השלים את האדם הגדול הזה, שהיה איש של שלום, איש מלא ניסיון, שהוא ודליה היו דוגמה ומופת לזוג, איך שגידלו משפחה למופת, ילדים מדהימים, משפחת חגיבי היקרה. אין מילים שינחמו אתכם ואותנו. מיקי יחסר לנו. מיקי, מעבר לפעילות שלו פה במועצת העיר, היה אחד הבכירים בליכוד, היו לו חברים בכל מקום שהגעתי: בדרום, בצפון, במרכז, כולם אהבו אותו, כולם כיבדו אותו, תמיד נתן עצה טובה. קשה, קשה, קשה לראות שפה הכיסא ריק. מיקי ישב איתנו בישיבות המועצה ותמיד היה נותן את העצה הטובה. אחרי ישיבה היה מתקשר, כמו שאמרו פה. לא משנה פה קואליציה, אופוזיציה, ברגע כזה כולנו משפחה, כולנו ביחד נחזק את המשפחה. אמר ראש העיר ואמרו פה על הקטע החשוב שאני חושב שצריך לעשות הנצחה, שלא נשכח את מיקי לעולם. נגעו פה בעניין הזה שהחינוך היה מאוד קרוב למיקי, תמיד היה חשוב לו להיות בוועדות חינוך, בכל מה שקשור בחינוך, אני מקווה שנמצא את הדרך להנציח אותו בתחום החינוך. אנחנו פה נהיה בשבילכם המשפחה, מתי שתצטרכו אותנו. מאחל לכם הצלחה בהמשך. תדעו לכם שהוא תמיד היה גאה במשפחה שלו. מיקי בכל שיחה, והין לנו הרבה שיחות כשהיינו נוסעים לכנסים מחוץ לאריאל והיו לנו הרבה שיחות, מקור הגאווה שלו היה את דליה, הילדים המדהימים, ואחרי כן הנכדים והכלות. מאחל לכם הצלחה בהמשך, אנחנו נחבק אתכם, אנחנו נהיה איתכם וכל אריאל. אתם ראיתם כמה באו לכבד, גם בלוויה וגם בשבעה. כמה שאהבו את מיקי. זה באמת רגע קשה ותונחמו משמיים. יהי זכרו של מיקי ברוך ואנחנו מתחייבים לא לשכוח אותו.

**** הקרנת מצגת ****

מר אליהו שבירו-ראה"ע: בהמשך לשיר הראשון, אין ספק שמיקי היה אבא טוב, אבא אוהב ואיש גדול. חני בבקשה.

גב' חני יוסף: אנחנו מזמינים את איתי – בכורו של מיקי לשאת דברים

לזכרו של אביו.

מר איתי חג'בי: הרבה זמן חשבתי אם ארצה לדבר ומה אני רוצה להגיד. מעבר לזה שכולכם נחשפתם לאבא שלי בדרך זו או אחרת, אנחנו חיינו אותו בזכוכית מגדלת הרבה מאוד זמן. כיף לי ואני מאוד גאה באבא שלי, אני בטוח שכולנו, ממה שאנשים אומרים עליו, על החיבוק החם הזה. אנחנו עברנו את התקופה, אני חושב, הכי קשה בחיים שלנו. המון המון קיבלנו מכם חזרה, אני מדבר על כולם. עברתם איתנו תקופה הכי קשה בחיים שלנו. אני רוצה להתחיל בלהגיד תודה, החל מלהיות איתנו כשקשה לנו, מלעזור לאמא שלי, נריה שיושב שם, מיכאלי עם הביקורים שהיו מרימים אותו כל פעם מחדש, החברים הטובים. כל זה עזר במהלך תקופה של שנה, שהיתה מבחינתנו סיוט. החיבוק החם שלכם, מבחינתנו זה התפוצץ בלוויה. הייתי בטוח שאנשים לא יבואו כי זה לילה ומוצאי שבת. קיבלנו חיבוק ענק שנמשך לאורך כל השבעה. אתם מובילים פה עיר שהיא דוגמה ומופת לאיך צריכה להיות משפחה. קואליציה ואופוזיציה לא מעניין אף אחד, כל עוד טובת העיר קודמת.

אני רוצה לספר לכם קצת מי היה מיקי, אבא בשבילי. אבא בשבילי היה סוג של סופרמן. רוב הסיבות הן בגלל מה שאמרתם פה. נכון שהוא דאג להשריש בנו את זה מגיל אפס. אספר לכם סיפור. כשהייתי ילד בערך בכיתה ג', ד', לא יודע אם אתם זוכרים את הגיל, הגיעה שעת התעודה ומקבלים ציונים שמתחילים מבילתי מספיק, מספיק, טוב, טוב מאוד ומעולה. היתה פעם שקיבלתי תעודה, אבא שלי שכב במיטה ואני אהבתי בתור ילד להתפנק עליו, לשכב לו על הגב או לשכב לידו. מאז ומתמיד היה בינינו חיבור טוב. באתי אליו ואמרתי: אבא, קיבלתי תעודה. יש שם 15 מקצועות, מתוכם ב-13 קיבלתי מעולה ו-2 קיבלתי טוב מאוד. הסתכל על התעודה ואמר לי: איתי, יש מקום לשיפור. זה המשיך כך עד חטיבת בנינים והיה מקום לשיפור. נדב ובראל וכולנו בתוכון, צבא, תואר ראשון, תואר שני ותמיד היה מקום לשיפור. זה היה אבא שלי וזה עדיין אבא שלי.

הוא היה איש של חזון, לא קפא על השמרים. לא חשוב כמה היית טוב, תמיד היה מקום לשיפור, תמיד היה מקום לעשות עוד ותמיד היה מקום לשיפור ולהשתפר. במיוחד בזמנים כאלה שבו אנחנו רואים ששום דבר לא נמשך לנצח. מה שאני רוצה שתקחו מכאן זה קצת מאבא שלי. הדרך שאני מבקש מכם לעשות את זה, זה באמת להשתפר. בשבעה הרבה

אנשים אמרו לי שהזמן יעשה את שלו. ברור שהזמן יעשה את שלו, השאלה מה אנחנו עושים בזמן שהזמן עושה את שלו. אני מבקש מכם, אל תתנו לזמן לעבור. היקרים לנו מכל לא ישארו איתנו לנצח. היום, מחר, מחרתיים הם פה, הם איתכם, הם איתנו. תשתפרו מספיק כדי שלהם יהיה יותר טוב. קחו איזה משהו, אם זה בעבודה, בזוגיות, עם הילדים, קחו את זה כפרויקט לשבועיים שלושה הקרובים, באמת תנסו להשתפר כדי להשתפר, כדי לעשות משהו יותר טוב. אני חושב שאם כולנו נעשה את זה ככה, במיוחד אתם שמובילים את העיר, אנחנו נהיה במקום יותר טוב ואני חושב שזה היה האני מאמין של אבא שלי.

אני רוצה לסיים ולהגיד קדיש, אבל כדי להגיד קדיש אני צריך להגיד דברי תורה. בחרתי לדבר על המשפט "ואהבת לרעך כמוך" אבא אהב אתכם מאוד. אני אומר לכם, מהצד שלי, אבא אהב אתכם מאוד. אבא אהב את כל מי שנמצא פה מאוד מאוד. ואהבת לרעך כמוך. כמו שאתה אוהב את עצמך, תאהב את החברים שלך, תאהב את הילדים, את האישה, את כולם. אבל יש עוד משמעות ל-ואהבת לרעך כמוך. הרבה פעמים אנחנו מבטלים את עצמנו בשביל אחרים. ואהבת לרעך כמוך זה כמו שאתה אוהב את האחרים, תאהב גם את עצמך.

**** קדיש ****

גב' חני יוסף: אנחנו רוצים להזמין את תמי, אחותו של מיקי, לשאת דברים. רחל בבקשה.

תמי אחותו של מיקי ז"ל: אחי היקר. מה כבר לא נאמר עליך אחי היקר. איש צדק ורודף שלום, שהחיוך תמיד על פניו, היית רגיש ופשוט, תמיד עם אוזן קשבת לכולם. אהבה ועזרה לזולת היתה מעלתך הרמה, דגלת באמת ובצדק לאורך כל הדרך ותמיד דבקת בעקרונות שלך. לא ניצלת קשרים וסמכויות, אבל בשבילי, אחי יקר, היית יותר מזה, היית חלק בלתי נפרד מחיי. זכיתי לאח מדהים. תמיד עזרת, הקשבת וידעת לכוון לדרך הנכונה והבטוחה. על כך אני מכירה לך תודה.

ידעתי שאתה תהיה כאן בשביל כולנו, פרשת עלינו כנפיים, השקפת עלינו קרוב למרות המרחק הפיזי. תמיד הרגשת וידעת למצוא את המילים הנכונות. כל שיחה איתך היתה: מה שלום כולם, מה עם אבא, שאר הילדים, האחים. תמיד היית הראשון שמגיע לארועים ומייצג

אותנו בכבוד רב, תמיד סמכנו עליך. מיקי אהוב שלי, היה חשוב לך לשמור על אחדות המשפחה, כמה שאתה חסר לי, פעם התקשרתי לדליה וכמעט אמרתי: תני לי את מיקי, ואז שקט, דממה. הראש לא מעכל את הגזירה. כשהייתי מתקשרת, הייתי שומעת אותך ברקע: מה רוצה התולעת, צחקנו יחד. כמה אהבה יש לי אליך אח ומנטור שלי. אתה חסר לי בכל צעד ושעל, כל הצלחה, כל אכזבה אתה ראשון לדעת, וכעת הכל ריק, הלב כואב וממאן להשלים עם מותך.

שמור עלינו אח יקר, אני בטוחה שאתה עם אמא שמחים ומאושרים ומשלימים את החסר. שמור על אבא, דליה, הילדים, הכלות והנכדים המקסימים שלך, שנתנו את הכל למען ומכאן מגיע להם תודה.

דליה, על מסירות הנפש למיקי, לא ראינו כזאת התמדה באהבה, אשת חיל ממש. איתי, נדב ובראל, על שעשיתם הכל בשביל אבא, גם ברגעים הכי קשים. השארת כאן מיקי שושלת מדהימה, שתמיד היית גאה בה ובהחלט יש במה להתגאות. תודה לך מיקי אהובי, נוח על משכבך בשלום, אמן. אוהבת אותך עד כלות, אחותך הקטנה.

גב' חני יוסף: אני אשא דברים בשמי ובשם משפחתי. מיקי היקר שלנו, מיקי חגיבי עם הגרש על הגימל. כך קינה אותי בעלי יוסי ז"ל ימים ספורים לפני שנפטר. רק אתה מיקי, דליה ועוד כמה מאיתנו כאן יודעים בדיוק את כוונותינו. מיקי, אני לא מעכלת שאתה לא כאן איתנו. למרות שראיתי אותך כשבוע לפני שנפטרת והיה לך ברור ולי ברור, שזו הפגישה האחרונה בינינו. אתה ידעת להסביר זאת ואמרת לי: זה מה יש חני. אני מקבל את זה. ובאותן נשימות הכבדות האחרונות שלך, עם הסיגריה ביד, דיברת על יוסי, על כמה אתה אהבת אותו ואיזה אדם מיוחד היה עד יום מותו. מיקי, הכרתי אותך מספיק שנים. אדם מיוחד היית. תמיד מוכן לעזור ולסייע. רק הייתי מרימה טלפון וכבר היית מתייצב לצידי וזאת תמיד בחיוך רחב ובהמון רגישות. היית עולם ומלואו של נדיבות וטוב לב. אם יש אדם עלי אדמות שזכאי להכנס לגן עדן, זה אתה מיקי. אומרים, כשאדם נולד, כוכב ליקום נוסף. מה קורה כאשר אדם נקטף טרם זמנו, ענן קודר מכסה את חייהם של אלו שנותרו אחריו, ובתוכם חסר וחוסר ענק וכאב עצום. דליה, איתי, נדב, בראל האהובים ומשפחתו היקרה של מיקי. אובדן של אדם קרוב, הינו מההתנסויות הקשות והמורכבות שמזמנים לנו החיים. אובדן בעל, אב, סב, אח, הינו מאורע קשה וכואב ממש, עד כדי כאב פיזי, והמילים

האלו לא יצליחו לנחם, אך כן יוכלו להביע השתתפות בצערכם. יקרים לי, אתם נכנסים לתקופה לא פשוטה עבורכם ועבור בני המשפחה. אומרים, ולצערי לאור נסיוני, שלבי האבלות דומים לשהיה בפקעת הגולם. בהתחלה יש תחושת כהות חושים ולא ממש חיים, ובכל זאת, בהדרגה אנו בוקעים מתוך הגולם, כמו פרפר יפהפה המוכן שוב לעוף.

נכון, תחושת הישנו ונאינו מלווים וילוו אותנו כל הזמן, והזמן ממשיך ללכת, לא נעצר. אתם אילו שמחליטים היכן אתם רוצים להיות בציר הזמן. דליוש יקרה שלי, מלווה אותך כל הזמן מכל מקום. ברגעים שתחושי כי קשה לך להניע את הכנפיים ולו במעט, מוזמנת את להניע אותי לתמיכה.

לסיום תרשו לי לפנות לרגע לריבונו של עולם. ריבונו של עולם, ברורה לי העובדה כי אנו לא נחיה לנצח, אך עשה עימנו חסד והפסק לקחת את יקירנו בכזו סמיכות, בכזו תדירות. תן לנו זמן לעכל, לעבד, להתאבד, להפרד. תן לפצעי הנפש להגליד כמעט זמן לנגב את הדמעה. אוהבת אתכם, שולחת לכם חיבוק.

עכשיו בשם המשפחה שנברו קצת בדף הפייסבוק של מיקי, ומצאו פוסט שמשקף את דמותו של מיקי, אני מצטטת את הפוסט כפי שמיקי העלה אותו.

אין לי ספק שהרבה מכם מכירים את הסיפור שאני אקריא עכשיו, אבל הפעם תסתכלו על זה מנקודת המבט של מיקי. תראו כמה משמעות. כך מיקי פותח את הפוסט: "פעמים רבות בחיים אנו מרגישים שכבר אין לנו כח להלחם על הדברים החשובים לנו, שאיבדנו את האמונה שלנו או את היכולת לאהוב, בדיוק ברגעים כאלה חשוב להזכר בסיפור המקסים הזה שמעביר מסר עוצמתי ומרגש, שכדאי שתמיד נשמור בליבנו. זכרו, גם כשהמצב קשה, הוא תמיד יכול להשתנות.

4 נרות בערו לאיטם בלילה שקט ורגוע. האוירה היתה כה שקטה ושלבה שכמעט וניתן לשמוע את הנרות. הנר הראשון אמר: אני נר השלום, אבל העולם מלא בכעס ובמלחמה, כך שאף שאחד לא יכול לשמור על שלהבתי בוערת. כך כבה נר השלום.

הנר השני אמר: אני נר האמונה, אבל אף אחד כבר לא חושב שהוא צריך אותי, כבר אין צורך שאני אבער. כך כבה נר האמונה.

הנר השלישי אמר: אני נר האהבה, אבל העולם כבר לא מבין את חשיבותי. אנשים שכחו לאהוב את הקרובים אליהם ביותר ולכן כבר אין צורך בי. כך כבה נר האהבה.

לפתע נכנס לחדר ילד קטן וראה שלושה מתוך ארבעת הנרות כבו. למה אינכם בוערים הוא

שאל, אתם אמורים להמשיך ולהאיר עד הסוף. אז הנר הרביעי אמר: אל תפחד ילדי הקטן. אני נר התקווה. כל עוד אני בוער, תמיד אפשר להאיר בעזרתי את הנרות האחרים. הילד לקח בשמחה את נר התקווה, הצית מחדש את השלום, האמונה ואת האהבה. חשוב לזכור, לא משנה איזה משלושת המאורות דולק בלבכם בעוצמה הרבה ביותר. אף פעם אל תתנו לנר התקווה לדעוך. עם קצת תקווה, כל אחד מאיתנו יכול לחיות חיים של שלום, אנונה ואהבה. יש לציין שגם ברגעיו האחרונים של מיקי, נר התקווה אצלו תמיד דלק, הוא לא אפשר לנר בתוכו לדעוך, בתקווה שהמסר העוצמתי הזה יעבור בין כולנו. אני מזמינה את הקהל לשאת דברים. אני מזמינה את יחיאל חזן, שהיה חבר במועצת העיר, חבר כנסת, לשאת את דבריו לזכרו של מיקי.

מר יחיאל חזן: משפחת חגיבי, ההורים, הילדים, חברי מועצת העיר. אני את מיקי הכרתי כשהגעתי לאריאל עוד בשנת 1985, הוא הגיע מבאר שבע, אני זוכר אותו מסתובב במרכז המסחרי, מכיר אנשים, אבל כבר אז, בשנת 85-86, הוא היה מעורב בחיי הקהילה בעיר. אני יכול להזכיר לחלק מהאנשים, אם אתם זוכרים, איפה שהיום יש את הפארק מול הפרויקט של נוימן, היה שלט: פה יוקם פארק עם גלילים. גיסו היה אמור להיות אחד המשקיעים בעיר. מיקי את דרכו הפוליטית התחיל יחד עם צבי סמוראי במועצת העיר, אני נכנסתי איתו יחד למועצה, הוא היה באופוזיציה ואני הייתי בקואליציה. אני יכול להגיד לכם, שבאותה תקופה, שנת 1995, לא כמו היום שיש פרוטוקול מוקלט. נמצא פה מבקר העירייה, היו ויכוחים עצומים על איך תראה העיר הזו. מיקי התווכח מהצד הפוליטי, אבל כשהיינו מקבלים את הפרוטוקול אחרי חודש, לא היה כתוב שמיקי אמר משהו. זה תסכל אותו. הוא העלה הצעות לסדר, הוא דיבר בשם התושבים ששלחו אותו למועצת העיר אבל כלום לא הופיע בפרוטוקול. הוא פנה אלי ואמר: יחיאל, אתה בקואליציה, תעשה משהו. אני הבאתי הצעה למועצת העיר כנגד דעתו של ראש העיר רון נחמן, ומאז אותה תקופה העברנו, יחד עם הקואליציה והאופוזיציה, שהפרוטוקולים היום, כל ישיבה מוקלטת וזה נמצא בדברי הימים של העיר אריאל.

מיקי חגיבי נבחר למועצת העיר לא כדי לקבל משכורת ולא כדי לקבל פרס. הוא נתן מעצמו, מהבית שלו, מכספו, יום יום למען התושבים.

אני יכול לספר לכם, שכאשר אני נבחרתי לכנסת, הוא בא לבקר אותי בכנסת בירושלים

לפחות פעמיים בחודש. אבל כשהוא בא, הוא לא בא כדי להגיד לי שלום, כי הוא פגש אותי בעיר. הוא בא כדי לעזור לתושבי אריאל, לכל מי שהיו לו בעיות וגם לעיר. אני עשיתי כל מה שהוא ביקש על מנת שנוכל להתפתח יחד.

מיקי חגיבי התמודד למועצת סניף הליכוד, נבחר להיות יו"ר מועצת סניף הליכוד באריאל ואני חושב שבאותה תקופה הליכוד באריאל היה קצת חלש והוא עזר גם לליכוד וגם למועצת העיר.

הוא היה איש עסקים בעיר הזאת, הוא לא היה צריך אף פעם מקום עבודה. הוא תמיד יזם. כיום בעיר, כולנו יודעים, הוא גם הצמיח אותם בתחום העיסקי ועל כך אנחנו מודים לו מאוד.

מיקי חגיבי, כאשר חלה בפעם הראשונה לפני בערך 13 שנה, הוא היה צריך תרופה שלא היתה בסל התרופות. כאשר הוא חלה עזרנו לו, ידענו להוקיר לו בחזרה, אבל זה היה בזכות ולא בחסד, כי מיקי עשה את הכל למען התושבים. אני רוצה הערב להגיד תודה רבה למשפחת חגיבי שליוותה את מיקי שעזר לנו מאוד כתושבים. לי באופן אישי הוא היה חבר, התווכחנו אבל כפי שאמרו פה, כשיצאנו מהשיבה, הוא חיבק אותי והמשיך לצחוק. החיך שלו עד היום נמצא מול עיני, אדם שנתן למען הכלל. אומרים שהוא גומל חסדים גדול אבל אני באופן אישי יודע כמה הוא גומל חסדים היה, מי יתן והדברים שהוא עשה למען העיר ולמען התושבים יעמדו לזכותו לעולם הבא. אמרו פה קודם חברי מועצת העיר שינצחו אותו. הייתי מבקש מראש העיר שאולי יהיה רחוב על שם מיקי חגיבי, זה יהיה דבר שיזכיר אותו לעולמי עד, למען התושבים. יהי זכרו ברוך.

גב' חני יוסף: אני מזמינה את אליה לשאת דברים בשם החברים של איתי.

אליה (בשם החברים של איתי): בשם החברים של איתי אני רוצה להגיד שמיקי לא גידל 3 ילדים, הוא גידל הרבה יותר. הוא גידל וחינך אותנו. אני יכולה להגיד בוודאות שגיל ההתבגרות שלנו היה נראה אחרת לגמרי אם מיקי לא היה פה בחיינו, והוא לא היה נראה טוב אם מיקי לא היה שם. כל אתגר שעמד לפנינו והיה נראה שאין סיכוי למצוא מוצא, מיקי היה מפשט לנו הכל, מפרק לגורמים, מבהיר את עינינו ומראה לנו את התמונה. ככה מיקי קיבל אותנו בכל הצעדים החשובים בחיינו, החל מבית הספר, בצבא כשכל החברה

של איתי באו, כל אחד עם המנילה שלו, ומיקי תעזור לי, ומיקי תכוון אותי. בלימודים, באוניברסיטאות, במכללות מיקי תמיד עודד אותנו ללמוד. גם בזוגיות מיקי לקח חלק, בחברויות, תמיד כשהיינו רבים אחד עם השני או לא מסתדרים, מיקי סידר הכל, פישט הכל ופשוט הראה לנו את הדברים אחרת.

בכל בחירה שבחרנו הוא היה כדי לתמוך ולעזור, אם לתמוך בבחירה או לשגת ממנה. תודה מיקי שתמיד ידעת להגיד את המשפט: עכשיו תקשיבי לי, אני אגיד לך מה צריך לעשות. תודה שקיבלת אותנו, ליווית והדרכת. זכינו שמיקי היה חלק בחיינו.

מר אבנר מושרקי: את מיקי רובנו מכירים גם מהפוליטיקה וגם מהשרות הציבורי. יש הרבה גם חברים אישיים. אני הכרתי אותו, הוא פגש אותי איזה יום והתווה את הדרך איך אפשר להתנגד לדברים מסוימים, אבל ברוח הכי טובה שאפשר. אפשר להתנגד לדברים, אבל אפשר גם לחייך ולהשאר חברים. זה אחד הדברים שלקחתי ממנו. אני זוכר את מיקי כשהיה יו"ר מועצת סניף הליכוד באריאל. ליוויתי אותו לאורך כל השנים כשהיה בתפקיד. אני אומר לכם שהוא שינה את סניף הליכוד בעיר הזו. לאחר שנבחרתי במקומו, הוא לא התמודד לתפקיד עוד פעם, ולאחר שנבחרתי לאותו תפקיד שהוא היה, הוא בא אלי ואמר לי: אבנר, כל מה שאתה צריך למען סניף הליכוד, אני איתך ביחד. היינו יושבים במשרד אצלו למעלה, הוא היה מתווה דרך, אני לוקח ממנו, אחד הדברים שאני חושב שכולנו צריכים לקחת ממנו, יכול להיות אי הסכמות. כולנו אנשים פוליטיים, כולנו אנשי ציבור, יכולות להיות אי הסכמות בדברים מסוימים, אבל יש הרבה דברים שלגביהם יש הסכמות ועם זה הולכים כולם יחד. זה מה שלמדתי ממנו, זה מה שחידד אצלי, אני מכבד אותו, תמיד כיבדתי אותו ונמשיך לכבד. סניף הליכוד גם יכבד אותו, אנחנו נעשה ארוע בסניף הליכוד לזכרו. אני מחבק את המשפחה, הילדים, האישה, שבאמת סבלו יחד איתו במשך שנים. מי יתן ושיהיה לכם רק המשך טוב, אנחנו נזכיר אותו לעולמי עד.

מר אהרון רצאבי: אני ברשותכם לא אדבר פוליטיקה. אני מכיר את מיקי 61 שנה. אני ומיקי עשינו את הילדות שלנו יחד, מגיל אפס, נדמה לי עד 7 שנים אחרונות שלו. כשעמדנו דקה דומיה, אני מתאר לעצמי, שלכולם עלו מחשבות על מיקי. אמרתי: על מה אני אחשוב. חשבתי על הילדות שלנו. דוד יהודה יודע את זה, האחיות יודעות את זה. תסתכלו

על המשפחה הקרובה שלו ותבינו מה היה מיכאל כשהיה קטן. כשאתה אמרת שאבא אמר "יש מקום להשתפר" זה בגלל העובדה שאבא תמיד היה מעולה. אבא היה מעולה בלימודים, היה תלמיד מצטיין. כשהיינו משחקים כדורגל, הוא היה שחקן הכי טוב. כשהיינו מבליים, הוא היה הרקדן הכי טוב. כשהיינו הולכים ומבקרים במועדונים ובמקומות אחרים, תמיד הוא היה דמות לחיקוי אצל כל החברים. שתבינו את כל המעלות שנגעתם פה, זה מעלות שקיימות אצל מיקי מהיום הראשון שלו. כשהיינו הולכים לבית כנסת, הוא היה יודע לקרוא יותר טוב מכולנו. הוא היה עולה לתורה והיה מתרגם יותר טוב מכולנו, כי זה היה מיקי. היה מצליחן בכל.

אדוני ראש העיר, הזכרת שהוא הסתיר את המחלה. לפני כחודשיים וחצי נפגשנו. אמרת לי: רצאבי, לך תראה מה קורה עם מיקי, זה עדיין היה מוסתר ממני. את המידע קיבלתי ממך, אח"כ קיבלתי מדליה. הגעתי למיקי הביתה, ישבנו חברים וכשישבנו ודיברנו, הוא התחיל להעלות לי את הילדות: אהרון, מה קורה עם זה, אהרון מה קורה עם זה, תגיד לי, מה שלום זה. נפל לי האסימון. אני שמח, בעזרת המשפחה, שבחול המועד סוכות, הצלחתי להביא כמעט את כל חברי הילדות שלו אליו הביתה. עשינו לו מסיבה יום שלם, הוא היה מאושר מקצה לקצה. זה היה מיקי.

דליה, הבנים, הכלות האצילות, אתם משפחה אצילה. דיברנו על זה עם דליה, תמשיכו בדרכו כי הוא תמיד הסתכל רחוק. הוא לעולם לא הסתכל קרוב, ואני מאמין שאתם תלכו בדרכו, יהי זכרו ברוך.

מר אליהו שבירו-ראה"ע : לפני שאסגור את הישיבה, אני רוצה להגיד שזכור את מיקי עם החיוך הגדול שלו, נזכור אותו כמו שרצה שיזכרו אותו, עם הרבה מאוד תקווה. אני מתחבר למה שאמרה חני, אנחנו צריכים להסתכל קדימה, לראות איך אנחנו ממשיכים קדימה. אנחנו תמיד נהיה כאן לצידכם. אני רוצה להגיד שאנחנו אוהבים אתכם. אני מאמין שהוא היה רוצה שלא נשקע, אלא נצוף למעלה ונתקדם קדימה כמה שיותר. אנחנו אוהבים אתכם.

נסגור את ישיבת המועצה, אנחנו כאן בשבילכם תמיד. תודה רבה לכולם.

אבי עזר
מנכ"ל העירייה

אליהו שבירו
ראש העירייה